

3 Евангелля св. Марка

Езус узяў Пятра, Якуба і Яна і павёў на высокую гару асобна іх адных. І перамяніўся перад імі. Адзенне Ягонае сталася бліскучым і вельмі белым, як ніводзін валюшнік на зямлі не можа выбеліць. І аб'явіўся ім Ілля з Майсеем і гутарылі з Езусам.

І на гэта Пётр сказаў Езусу: “Раббі, добра нам тут быць, таму зробім тры шатры: адзін Табе, адзін Майсею і адзін Іллі”. Бо не ведаў, што сказаць, таму што яны спалохаліся. І з’явілася воблака, якое закрыла іх, і з воблака пачуўся голас: “Гэта Сын Мой умілаваны, Яго слухайце”.

І адразу, калі яны агледзеліся навокал, ужо нікога не ўбачылі, апроч аднаго Езуса. Калі сыходзілі яны з гары, загадаў ім нікому не казаць, што яны бачылі, пакуль Сын Чалавечы не ўваскрэсне з мёртвых. І захавалі наказ, разважаючы між сабою, што значыць “уваскрэснуць”. † *Мк 9, 2–10*

Твар Божага чалавека

Кожны складаецца з пылу зямлі і подыху Усемагутнага. Місія чалавека заключаецца ў няспынным самапазнанні, адкрыцці ў сабе таго, што Божае. Воблік асобы ствараюць думкі, учынкi, перажыванні, унутраная барацьба і людскія адносіны. Таму мець твар Божага чалавека – зусім не лёгкае справа. Мы ўвесь час павінны старацца, каб нашыя твары ззялі радасцю, любоўю, лагоднасцю, чысцінёй, каб не саромецца паказваць сваё аблічча Богу і людзям.

Перыяд Вялікага посту з’яўляецца часам выпраўлення свайго ўнутранага выгляду, духоўнага стылю жыцця. У гэтай справе вялікае значэнне для кожнага з нас мае месца Перамянення Езуса Хрыста – гара Фавор. Гледзячы на аблічча Хрыста, павінны ўбачыць у люстэрку Пана ўласнае аблічча. Такім чынам, у часе Вялікага посту давайце паклапоцімся пра тое, каб на нашых тварах адлюстроўваўся бляск Збаўцы, каб ён з’яўляўся адбіткам нашай чыстай душы, закаханай у Стварыцеля.

- Ці клапачуся я пра свой унутраны выгляд?
- Ці магу адкрыць у сабе тое, што Божае?